

DIALOG DIREKT #101

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Alnäs igen. Ändå! Senast åkte jag hem efter årsmötet med en tanke om att jag inte ville komma tillbaka igen. Det var så smärtsamt den gången. Nu kom jag ändå som stöd till Valerie, som nu ersatt mig i styrelsen, och det var inte med något större entusiasm jag kom. Flera kommentarer jag hörde antyder att även andra kom med samma inställning.

Det hände dock stora saker under dessa dagar. Jag har befunnit mig i ett tillstånd av dvala beträffande MRA och det kändes som om mötet inte angick mig. Sedan i våras har jag haft extra mycket arbete med ett stort projekt som jag tagit på mig i företaget. Detta har gjort att jag kunnat lägga tankarna på Alnäs åt sidan eftersom det fanns andra mer omedelbara saker att göra. Jag har fått skjuta på allt som inte har behövt göras precis nu. Det har varit så smärtsamt att tänka på försäljningen av Alnäs och bara på sistone har jag kommit underfund med att det hänger ihop med att jag identifierar med det mistroende som detta innebär för Gunnar och Sylvie.

Det har blivit ett 3 månaders uppehåll i DD, en time out heter det ju numera, inte främst pga tidsbrist utan därför att jag inte känt att jag kunde skriva något konstruktivt eller kanske att jag helt enkelt inte ville försöka. Jag har fått kritik för saker jag skrivit, antydning att jag var upphov till splittring. Detta har tagit mig hårt för jag står för det jag skrivit. Betydligt elakare formuleringar har skapats i någon vrå av mitt medvetande men andra mer konstruktiva regioner har till slut fått råda. Jag skall heller inte förringa insatser från Gunnar S som bollplank och rådgivare.

Men, tillbaka till nuet efter dessa tillbakablickar. Detta föreningsmöte bestämdes

under årsmötet och även sådana i gemenskapen som inte var medlemmar kunde delta. Just denna situation med två olika begrepp, föreningen MRA och gemenskapen MRA, har vållat osäkerhet. Vilka frågor tillhör den ena och vilka tillhör den andra, den officiella och den inofficiella. Det är en ny situation och vi behöver lära oss att skilja på dessa två olika sfärer. Kan någon komma på en bra förklaring på skillnaden? Är det så enkelt att Föreningen rör frågor gentemot myndigheter medan gemenskapen rör frågor gentemot människor och världsfamiljen? Styrelsen får dock ta emot frågor från det officiella MRA eftersom gemenskapen inte har någon grupp som regelbundet samlas. Behovet av en ledningsgrupp nämndes. Alla större företag har en ledningsgrupp som behandlar viktiga frågor i verksamheten. En ledningsgrupp för gemenskapen MRA kunde vara lämpligt.

På lördagen blev styrelsen något pressad på olika punkter men besvarade frågor med stor känslighet och ödmjukhet vilket ledde till att flera personer kommenterade att styrelsens förtroende hade ökat.

Verklig försoning skedde mellan olika personer i min generation, något som hade känts helt avlägset i våras. Själv hade jag ett spontant och givande samtal med en gammal vän som jag känt väldigt lite gemensamt med under många år. Detta var för mig en av helgens höjdpunkter. Jag tror det kan ha varit ömsesidigt.

En stor sak var att frågan om Alnäs vara eller inte vara, för första gången på många år inte längre kändes som den viktigaste och allt överskuggande frågan. Den allmänna känslan var att nu är beslutet taget och alla accepterar detta. Paradoxalt nog framgick också att de som röstat för och de som röstat emot fortfarande var lika fasta i sin överty-

gelse. Gemenskapen har emellertid tagit ett stort steg framåt när dessa olika uppfattningar kunde accepteras utan att de medförde en splittring. Jag tror att alla upplevde det som den viktigaste saken just nu att vi finner enighet inom gemenskapen. Den försoning som skedde inom vår generation kan få stor betydelse för framtiden.

En fråga förblev obesvarad. Varför säljer vi Alnäs? Gunnar S behöver veta vad han skall säga till grannar och andra som han har kontakter med. Ni som röstat för försäljning kan ju skriva och ge synpunkter på detta ställningstagande, för det är väl ett eget ställningstagande!?

En annan sak som glädde mig var när Christer kom och erbjöd samarbete om skapandet av DD. Vi kom överens om att bilda en redaktion och vi får se hur detta kan utvecklas.

Jag vet inte om något hände mig under dessa dagar. Jag vet bara att under hemresan kände jag mig inspirerad till att jobba med DD igen och började skriva på detta när jag kom hem på söndagskvällen--Det bästa med Stockholm är den långa vägen hem, för då hinner man bearbeta och smälta en del av alla nya intryck.

Christer rapporterar här om mötet i Tiveden.

TIVEDEN

den 15-17 september 2000

Samtal om "allt" i livet - stillhet, eftertanke, ärlig öppenhet.

Tivedens underbara naturområde kom rakt in på oss denna vackra helg. Flera var vi som på detta sätt hade behov av öppenhet och stillhet tillsammans. Ur denna enkla öppenhet växte inte bara vänskapen utan även ett djupare medvetande om vår egen och gemensamma kallelse fram.

Från England och hela landet kom många för att vara med, vi var sammanlagt 17 personer. Vi blev medvetna om hur mycket vi behöver varandra,

och hur tacksamma vi bör vara för att vi bor i ett så underbart land.

Som välkomnande lästes en dikt som Finn Harald Wetterfors skrev för flera år sedan och som är mycket giltig idag:

Hurra för andarna som väcks och ropar
Och alla argument ur vägen sopar
Och låter allt som djupt i hjärtat bränt,
den eld som falnad kolhög tänt,
få fara ut bland sommarns alla blomster
vid våra sammankomster.
En vänskap som ej detta tål
är tung och trång och snäv och snål.
Men ger vi rum jämväl åt allt
som kanske inte är av Gud
men djupast i vårt hjärta lever
så skall Han föra genom öppenhet och smärta
oss alla fram att bli ett enda, enat hjärta.

Samtalen om "allt" i livet, blev ett samtal i förtroende. Denna helg blev ett litet steg i riktning mot det som dikten och bönen uttrycker. En grund lades för framtiden när vi kunde lyssna till och ta till oss det var och en av oss hade på sitt hjärta, vars och ens dagliga situation och behov. Dagens vardagsliv är för många stressande och krävande. Orden: Bären varandras bördor så uppfyller ni Kristi lag - blev en realitet. När man talar om kärlek är det inte i första hand fråga om känslor utan om att bry sig, ett för andra öppet hjärta, hängivenhet för andra.

Vi lämnade Tiveden medvetna om att ha fått en glimt av något som inte bara vi behöver utan som människor runt omkring oss egentligen längtar efter, kanske något väsentligt för vårt folk - stillhet - eftertanke - enkel ärlig öppenhet i förtroende vänner emellan.

En övertygelse som kom fram var att vi behöver träffas regelbundet i Stockholms trakten, så onsdagarna den 4, 18 oktober, samt 1, 15 november fortsätter, 'Samtal om "allt" i livet', hos Christer & och Rosmarie L mellan kl 19-21.

Tredje helgen i september 2001 kommer vi samlas igen någonstans i Sverige. Boka in det i din agenda!

Christer & Rosmarie, Birgitta & K-G, Philip

Alnäs och ekologi för förvandling

Inför tusenårsskiftet nyligen skrevs mycket om erfarenheter av det gångna seklet. Betydligt mindre skrevs om vad som behövs för framtiden för att människan och hennes olika samhällen skall utvecklas efter Guds mönster. Vi behöver också i MRA ett nytt tänkande och nya arbetsformer på 2000-talet.

Jag skall här försöka svara på frågan till mig från Antero och Gunnar S. i DD nr 100 varför jag tror att Alnäs inte riktigt passar för vårt arbete numera. Vi lever nu i en helt annan tid än för 50 år sedan även om det inte är så lätt att karakterisera det annorlunda. Vissa svenska kristna tänkare kallar vårtid en "övergångstid" eller ett "mellanrum" vilket torde betyda att vi inte riktigt vet vilken tid som nu kommer. För 50 år sedan höll välfärdsstaten Sverige på att byggas upp. Den allmänna sjukförsäkringen kom t.ex. 1955 och miljöprogrammet för nya bostäder som kom att förändra vår bostadsstandard från en av de lägsta till en av de högsta i Europa planerades i början på 60-talet. Vi hade då en vital demokrati med engagerade debatter om framtiden samt låg arbetslöshet.

Internationellt var det "det kalla krigets" tid med fruktan för världskommunismen men också kolonialismens avveckling med tillkomst av nya självständiga stater i Afrika och Asien. FN började finna sin roll som medlare och fredsstiftare och i viss mån pådrivare för en demokratisering.

Men nu på 2000-talet tappar partier och föreningar medlemmar och vi har lågt förtroende för våra politiker. Enligt demokratiutredningen finner vanliga människor det svårt att få tid att engagera sig. Familjerna är i kris med lågt barnafödande, ensamstående föräldrar, skilsmässor etc. Efter den svåra ekonomiska krisen i slutet av 80-talet dras vi med arbetslöshet och utslagning i form av utbrändhet. Däremot engagerar sig människor i byalag och etiska enfrågegrupper för sitt lokala samhälle och principfrågor.

Problematiken är en annan idag än för 50 år sedan. Då gällde det samarbete i industrin; idag gäller det delaktighet för minoriteter och de

marginaliserade. Då gällde det frigörelse från kolonialismen; nu gäller det att lösa inbördeskrig samt att hitta motmedel mot skuldskrisen och korruptionen.

Internationella MRA har tagit hänsyn till denna utveckling när man börjat med s.k. "program" som tacklar vissa problemområden men lämnar andra utanför. Tidigare använde man ju större eller mindre aktioner fokuserade runt något skådespel; nu använder man program som pågår året runt där man samlas till konferenser och seminarier med ett mindre antal deltagare för att finna lösningar. Ibland sker även stora demonstrationer. Att döma av uppslutningen i USA för programmet "Hope in the Cities" har detta lett till mängder av nya kontakter och förbättring av relationerna mellan minoriteter och majoritet i vissa städer i USA. Likaså är naturligen programmet för försoning något som väcker anklag hos många. Med det besök vi hade i maj 2000 av fyra kända personer från Afrikas Horn inom ramen för MRA-programmet "Agenda for reconciliation" nådde vi kontakt med nya grupper bland flyktingar i Sverige som vi kan fortsätta att arbeta med. Då var det mycket naturligt att ha en lunch för inbjudna invandrare på Ahmed Egals skola i Rinkeby där utbildning sker för arbetslösa somalier och inte på Alnäs.

Varför är då Alnäs mindre lämpligt som bas för vår verksamhet i den nya tid som kommer? Jag tänker då på läget på Djurgården, det absolut förnämsta läget i Stockholm samt på husen och trädgården; helt oavsett den bemanning som kan finnas. Mina synpunkter på Alnäs lämplighet som vårt center grundar jag på erfarenheter från att ha ordnat 43 samtalsforum på Alnäs sedan 1994 tillsammans med min fru Kerstin och en del äldre vänner. Våra erfarenheter har varit både positiva och negativa. Det positiva har varit att det nästan varje gång kommit en eller flera nya människor. Och en del av dessa har fortsatt kontakten med oss. Till det negativa hör att det har varit svårt att få vänner och bekanta att våga komma till Alnäs. Ibland har det också varit trögt med samtalet.

En vän till mig som var på Alnäs för första gången sade öppenhjärtligt: "Man vet inte om man törs komma hit då man kanske kan bli registrerad som anhängare eller medlem!". Kollegor till mig som jag inbjudit flera gånger till lämpliga samtalsforum har inte vågat komma. Men jag är säker på att om

jag bjudit dem hem till oss i Spånga med samma ungefär innehåll i samtalet så hade de kommit. Till samtalsforum har det också varit svårt att få medelålders vänner i laget att komma. När tanken att börja med regelbundna samlingar på Alnäs oväntat kom till mig i stillheten en morgon så var en av grundtankarna att vi behövde bryta vår isolering som gemenskap. Men detta har bara skett till viss del. En del samtalsforum har dock varit helt fantastiska med värdefulla diskussioner och brett deltagande.

Andra svårigheter är de vackra om än nedslitna husen, och att det saknas trivsamma hörn för personliga samtal. Det senare skulle det nog gå att ändra på. Vänner har påpekat för mig att för de nya svenskarna måste det förefalla som vi har obegränsat med pengar när vi har råd att hålla oss med så vackra hus i det bästa läget i Stockholm. Och de kan vädra en möjlighet att få ekonomiskt stöd från oss. Läget på kunglig mark där politikererna i Stadshuset inte har något inflytande över utvecklingen gör Alnäs ännu mer speciellt. Jag var nyligen på ett öppet möte med vår stadsdelsnämnd i Spånga-Tensta om planeringen av 250 genomgångslägenheter för flyktingar i Spånga. Salen var överfull med folk som uttryckte massiva protester från de boende mot detta förslag. Då en talare föreslog att man skulle bygga bostäderna på Djurgården i stället svarade den ansvarige politiker: "Det går inte. Det är kunglig mark som vi inte förfogar över."

Vill vi verkligen bli associerade med de rikaste och förmåsta familjerna i Sverige som vi blir genom Alnäs blotta läge? När detta är sagt vill jag också säga att jag har en viss förståelse för dem som vill behålla Alnäs. Det är ett etablerat centrum för MRA i Sverige och mycket lämpligt för mindre seminarier och konferenser som vi också haft de senare åren. Men för kurser för ungdomar av typen FFF-kurser i demokratins värderingar är det helt olämpligt genom sitt nära läge till en storstad med alla dess frestelser. Därför förlade vi också FFF-kursen för ryska studenter från Moskva i januari-februari 2000 till vandrarhemmet i Österbybruk. Men för utländska gäster som kommer någon enstaka gång till Alnäs och njuter av komforten och det vackra läget måste det vara svårförståeligt att vi inte vill behålla detta vackra ställe.

Men det är ändå vi som bor och verkar i Sverige som måste bedöma om stället är det rätta för framtiden eller om vi behöver något annat. För min del är svaret klart.

Harry Ferngren

Jag hoppas att DD skall återfå sin regelbundenhet efter detta uppehåll. Vi går igenom en svår tid och DD vill erbjuda ett forum för att bearbeta saker. Som redaktör känner jag mig ibland ledsen och förvånad över att så få bryr sig om att skriva.

10 frågor måste tyvärr utgå pga platsbrist! Jan F har antagit utmaningen att rannsaka sitt inre. Han sände föredömligt nog in svaren för länge sedan, men ni kära läsare får ge er till tåls ännu en tid.

PS

Uppehållet med DD har delvis, men bara delvis, berott på att jag varit överhopad med arbete i ett stort projekt. Det uppstod tekniska problem som hotade projektets genomförande och därmed även företagets existens. Nu är dock denna kritiska fas över. Problemen är lösta även om en del arbete återstår. Jag vill tacka alla som varit delaktiga genom börens kraft.

Antero

PPS

Jag gläder mig över att få vara del av denna redaktion av DD. Om du vill skriva men inte vet hur, kontakta mig. Kom ihåg att det verkliga verktyget vi har - finns inom oss. Låt andra få reda på dina erfarenheter i det dagliga livet och tankar om det.

Christer